

tag, der er et helt andet problem. Men kan jeg godt få lov at fjerne mos på mit tag, spørger jeg hr. Peder Sass.

Skulle ministerens besvarelse også betyde, at Arbejdstilsynet ikke kunne komme i landbruget? Jeg har altså været ved landbruget i 19 år – det kan godt være, det ikke er det, arbejdsministeren er gået mest op i – og jeg er ret overbevist om, at arbejdsministeren er helt opmærksom på, at et landbrug er en arbejdsplads og ikke et privat hjem.

Som Fremskridtspartiets gruppe læser forslaget, er der enighed om, at der er tale om de private hjem. Landbruget er sjældent inde i de private hjem. Jeg har aldrig været med til, at der er nogen landmand i Kongeriget Danmark, i hvert fald ikke inden for de sidste 100 år, der har haft grisene gående inde i spisesstuen i levende tilstand, så skulle de være stegt først. Så det, vi taler om, er private mennesker i deres eget hjem.

Skal Arbejdstilsynet have lov til at gå ind og blande sig dér? Vi mener nej, det skal de ikke. Hvis man ansætter nogle, skal der selvfølgelig være ordentlige arbejdsforhold, men det er en anden sag. I private hjem skal den private have lov til at løfte mange tunge bøger, eller hvad det nu ellers er for nogle løft, arbejdsministeren er så bekymret for kan forekomme.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg tror ikke, der er noget, der har skadet Arbejdstilsynets omdømme i befolkningen så meget som de tilsynssager, der har kørt rundt i pressen, og hvoraf der nu er blevet nævnt to. Den ene går under navnet »Manden på taget« og handler om, at en pensioneret skolelærer stod og reparerede sit tag, og så kom Arbejdstilsynet måske tilfældigt forbi; manden får en bøde, fordi han gør noget, han ikke må.

Jeg vil indlede med at sige, når den historie nu er fortalt, som der er refereret til flere gange, at Arbejdstilsynet aflægger omkring 50.000 besøg om året. Vi har arbejdsskader, kunne man læse i en af aviserne forleden dag, for 23 mia. kr. om året. Ud af de 50.000 besøg, hvoraf de fleste jo er vellykkede og i orden, er der altså to, der bliver hevet frem i pressen, og så får vi et beslutningsforslag af den type, som vi nu står og snakker om.

Jeg kan godt forstå forslagsstillerne, og jeg har sådan set også sympati – ikke for forslaget, men for formålet med den stramning, som de lægger frem. Vi har grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed, og vi har, som en anden

ordfører nævnte, en hel række love, der begrænser den frihed, og det er faktisk af hensyn til vores sundhed osv.

Jeg ville meget nødig gå ind i en elevator i en privat ejendom, hvis den ikke var underkastet tilsyn. Det er heller ikke særlig rart, hvis éns nabo begynder at trykspule sit asbestholdige tag. Men værre er det, at en lovgivningsmæssig begrænsning af tilsynet vil komme til at betyde, at f.eks. garagemalere får frit slag. Sagen er jo nemlig den, at det teknisk er umuligt nu og her at bevise, at det ikke er malerens egen eller onkelens bil, han står og maler – uden udsugning, uden maske, uden noget som helst.

Jeg synes, Venstre og De Konservative og måske også de arbejdsgivere, som de repræsenterer – det er jeg ikke rigtig klar over – skyder sig selv lidt i foden, for når en lovlydig autolakerer klager over, at Jensen længere nede ad vejen lakerer biler til discountpris, bliver han mødt med, at Arbejdstilsynet ikke kan gøre noget ved det, for Jensen siger, at det er hans private hobbyvirksomhed, og så kan Arbejdstilsynet ikke komme ind og se efter. Altså må autolakereren leve med, at han i modsætning til garagemaleren skal skaffe sig en dyr udsugning, og så kommer der selvfølgelig en konkurrenceforvriddning mellem de to, hvis man følger dette forslag.

Og hvad skal vi gøre ved håndværkeren i det private hjem? Skal han eller hun være uden tilsynsbeskyttelse? Det samme kan man sige om hjemmehjælp og hjemmeservice og andre, som man også har været efter i dette beslutningsforslag.

Det er det, jeg ser som faren i beslutningsforslaget, og derfor kan vi ikke støtte det. Jeg synes, man skal sikre frihed under enhver form, men den må ikke blive udstrakt så langt, at den går andres frihed for nær.

Det er selvfølgelig også derfor, man har en række regler som den, der nu er i arbejdsmiljølovens § 76, og som siger noget om, at man må trænge ind på andres virksomhed: Der er krav om, at der skal foretages snerydning; der er krav om, at renovationsvæsenet skal have adgang; der er krav om, at man ikke må opstille sin brændeovn på bestemte måder; ja, der er virkelig masser af krav – som er indført af Folketinget, og som alle har været enige om, fordi de er fornuftige og rimelige – for at begrænse disse frihedskrav.

Til sidst vil jeg sige – og jeg har sagt det flere gange – at jeg godt kan forstå formålet med det-